

Határozatok Tára

PAOLO MENGOZZI
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2011. szeptember 6.¹

C-249/10. P. sz. ügy

**Brosmann Footwear (HK) Ltd,
Seasonable Footwear (Zhongshan)Ltd,
Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd,
Risen Footwear (HK) Co. Ltd
kontra**

az Európai Unió Tanácsa

„Fellebbezés — Közös kereskedelempolitika — Dömping — A 384/96/EK rendelet 2. cikkének (7) bekezdése, 3. cikkének (7) bekezdése, 5. cikkének (4) bekezdése, 9. cikkének (5) és (6) bekezdése, 17. cikkének (3) bekezdése — A Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatala — Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállása — Egyéni elbírálás — Mintavételi módszer — A közösségi gazdasági ágazat együttműködése”

I – Bevezetés

1. Fellebbezésükben a Brosmann Footwear (HK) Ltd, a Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, a Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd és a Risen Footwear (HK) Co. Ltd (a továbbiakban együtt: a Brosmann Footwear és társai) az Európai Unió Törvényszéke Brosmann Footwear (HK) és társai ügyben 2010. március 4-én hozott ítéletének (a továbbiakban: megtámadott ítélet)² megsemmisítését kéri a Bíróságtól, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2006. október 5-i 1472/2006/EK tanácsi rendelet³ (a továbbiakban: végleges rendelet) részleges megsemmisítése iránti kérelmet.

2. A lényegét tekintve a jelen ügy tárgya a legutóbb a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel⁴ módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. március 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet)⁵ egyes rendelkezéseivel függ össze.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — A T-401/06. sz. ügy, EBHT 2010., II-671. o.

3 — HL L 275., 1. o.; helyesbítés: HL L 130., 48. o.

4 — HL L 77., 12. o.; magyar nyelvű kiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.

5 — HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.

3. Lényegében a fellebbezés elsősorban az alaprendelet 17. cikke hatályának vizsgálatára irányul, amely lehetővé teszi az Európai Bizottság számára, hogy vizsgálatát az érintett harmadik ország exportáló gyártóinak reprezentatív mintájára korlátozza, és lehetővé teszi, hogy a Bizottság ne vizsgálja meg az „egyéni dömpingkülönbözöt” kiszámítására irányuló, a mintában nem szereplő, de a szükséges információkat a meghatározott határidőn belül benyújtó vállalkozások által előterjesztett kérelmeket abban az esetben, „ha az exportálók, illetve importőrök száma olyan magas, hogy az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését”.

4. E tekintetben konkrétan annak vizsgálatáról van szó, hogy a Törvényszék jogosan állapította-e meg, hogy az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság az érintett exportáló gyártók számára tekintettel jogosan tagadta meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja által szabályozott piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállásának (a továbbiakban: MET) odaítélése iránti, kérelmek vizsgálatát, valamint az ugyanezen rendelet 9. cikkének (5) bekezdése szerinti „egyéni elbírálás” (a továbbiakban: EE) iránti kérelmeket, amelyeket a mintában nem szereplő exportáló gyártók nyújtottak be.

II – A jogvita előzményei és a megtámadott ítélet

5. A fellebbezők, azaz a Brosmann Footwear és társai Kínában bejegyzett, cipőgyártással és -exporttal foglalkozó társaságok.

6. A Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Európai Cipőipari Szövetség, CEC) 2005. május 30-án benyújtott panaszát követően az Európai Közösségek Bizottsága dömpingellenes eljárást indított a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező cipők behozatalát illetően. Az eljárás megindításáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2005. július 7-i számában⁶ tették közzé (a továbbiakban: eljárás megindításáról szóló értesítés).

7. Az ezen eljárásban érintett felek magas számára tekintettel az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.1. pontjának a) alpontjában mintavételi módszer alkalmazását irányozták elő az alaprendelet 17. cikkének megfelelően.

8. Az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.1. pontjának b) alpontja megállapítja, hogy az alaprendelet 17. cikke (3) bekezdésének és 9. cikke (6) bekezdésének alkalmazása tekintetében az egyéni dömpingkülönbözöt számítását kérelmező exportáló gyártóknak egy megfelelően kitöltött kérdőívet kell benyújtaniuk az ezen értesítésben számított határidőn, azaz az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* történő közzétételét követő negyven napon belül.

9. Az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.1. pontjának „piacgazdasági státusz” című e) alpontja megállapítja, hogy az olyan gyártók – akik azt állítják, hogy piacgazdasági körülmények között működnek, azaz hogy megfelelnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában ismertetett követelményeknek – által értékesített bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik rendes értékének megállapítására az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján kerül sor. A MET odaítélése iránti kérelmeket benyújtó gyártóknak kérelmüket az eljárás megindításáról szóló értesítés 6. pontjának d) alpontjában megállapított különleges határidőn, azaz a hivatkozott értesítés közzétételétől számított tizenöt napon belül kellett benyújtaniuk.

10. Az eljárás megindításáról szóló értesítés 6. pontjának d) alpontja értelmében az az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésének megfelelően benyújtott EE iránti kérelmekre ugyanezen határidőt kellett alkalmazni.

6 — HL C 166., 14. o.

11. A Brosmann Footwear és társai felvették a kapcsolatot a Bizottsággal, és a kitűzött határidőn belül benyújtották részére az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.1. pontjának a), i) és e) alpontja szerint szükséges információkat annak érdekében, hogy figyelembe vegyék őket az exportáló gyártók mintavételezésekor, amelyet ezen intézmény az alaprendelet 17. cikke értelmében végrehajtani szándékozik, és hogy megkapják a MET-et, illetve hogy – ennek hiányában – EE-ben részesüljenek.
12. 2006. március 23-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 553/2006/EK rendeletet⁷ (a továbbiakban: ideiglenes rendelet).
13. Az ideiglenes rendelet (9) preambulumbekkezdése szerint a dömping és a kár kivizsgálása a 2004. április 1-je és 2005. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárfelmérés szempontjából lényeges tendenciák tekintetében a Bizottság a 2001. január 1-je és 2005. március 31. közötti időszak adatait elemezte.
14. Figyelembe véve annak szükségességét, hogy a MET-ben esetlegesen nem részesülő kínai és vietnami exportáló gyártók számára rendes értéket állapítsanak meg, a rendes érték egy analóg ország – ez esetben a Brazil Szövetségi Köztársaság – adatai alapján történő megállapítása céljából ellenőrzést végeztek három brazil vállalat telephelyén (az ideiglenes rendelet (8) preambulumbekkezdése).
15. A dömping meghatározásának keretében a Bizottság a mintavételi módszert alkalmazta. Az ideiglenes rendelet (55) preambulumbekkezdése szerint azon kínai exportáló gyártók közül, amelyek jelezték a mintavételben való részvételre irányuló szándékukat, 154-en exportáltak a Közösségbe a vizsgálati időszak alatt. Ugyanezen preambulumbekkezdés szerint e vállalatokat kezdetben együttműködő társaságoknak tekintették, és figyelembe vették a minta kiválasztásánál.
16. Az ideiglenes rendelet (57) preambulumbekkezdéséből következik, hogy a Bizottság végül olyan mintát hagyott jóvá, amely a Közösségbe irányuló kínai export több mint 20%-át képviselő 13 kínai exportáló gyártót foglalta magában. Az ideiglenes rendelet (67)–(69) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a Bizottság elutasította valamennyi ezen exportáló gyártónak a MET odaítélése iránti kérelmét. Az ideiglenes rendelet (91)–(94) preambulumbekkezdés értelmében ezen exportáló-gyártók EE iránti kérelmeit is elutasították.
17. Az ideiglenes rendelet (62) preambulumbekkezdésének megfelelően azokat az exportáló gyártókat, amelyeket nem vettek fel a mintába, tájékoztatták arról, hogy a rájuk vonatkozó dömpingellenes vám megállapítására az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kerül sor. E kérelmeket azonban nem vizsgálták meg, mivel a Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján úgy ítélte meg, hogy az ilyen egyedi vizsgálat túlzott terhet jelentene számára, és akadályozná a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. E körülmények között ezen exportáló gyártók dömpingkülönbségét a mintát képező társaságok dömpingkülönbségei súlyozott átlagának megállapítása révén határozták meg (az ideiglenes rendelet (135) és (143) preambulumbekkezdése).
18. A közösségi gazdasági ágazat meghatározását illetően a Bizottság az ideiglenes rendelet (150) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a panaszosok az érintett termék teljes közösségi termelésének jelentős hányadát, a jelen esetben mintegy 42%-át képviselik. Az ideiglenes rendelet (65) és (151) preambulumbekkezdése szerint a Bizottság a mintavételhez kiválasztott tíz közösségi gyártót a termelési mennyiségek és a gyártók földrajzi elhelyezkedése alapján. A mintában szereplő tíz gyártó a panaszosok együttes termelésének mintegy 10%-át képviseli. Így megállapításra került, hogy az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „közösségi gazdasági ágazatot” az a 814 közösségi gyártó alkotja, amely nevében a panaszt benyújtották (az ideiglenes rendelet (152) preambulumbekkezdése).

⁷ — HL L 98., 3. o.

19. A mintában szereplő közösségi gyártók megnevezését illetően a Bizottság kifejtette, hogy e gyártók némelyikének vannak olyan közösségi ügyfelei, amelyek Kínából és Vietnamból is szereznek be termékeket, és amelyek így közvetlenül részesülnek az érintett behozatal hasznából. Az említett gyártók következképpen „érzékeny helyzetben” vannak, mivel a feltételezett kárt okozó dömping elleni panaszk vagy a panasz támogatása ügyfeleik egy részében elégedetlenséget kelthet. E gyártók tehát attól tartottak, hogy egyes ügyfelek „ellenlépéseket” tehetek volna, ami akár üzleti kapcsolatuk felmondását is jelentheti. A Bizottság tehát helyt adott a mintában szereplő gyártók kiletük bizalmas kezelése iránti kérelmének (az ideiglenes rendelet (8) preambulumbekzdése).

20. 2006. október 5-én a Tanács elfogadta a végleges rendeletet. E rendelet értelmében a Tanács a sportcipők, a STAF-típusú lábbelik, a papucskok és más házicipők, valamint az orrmerevítővel ellátott lábbelik kivételével a Kínából származó és a Kombinált Nómenklátúra meghatározott kódjai alá tartozó bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozóan végleges dömpingellenes vámot vezetett be (a végleges rendelet 1. cikke).

21. A kínai gyártók körében végzett mintavétel reprezentatív mivoltát illetően a Tanács a végleges rendelet (44) preambulumbekzdésében kiemelte, hogy a mintában szereplő vállalkozások a vizsgálatban részt vevő gyártóktól származó termékek Közösségbe irányuló exportjának több mint 12%-át képviselik. Mivel az alaprendelet 17. cikke nem ír elő a reprezentativitás szintjét illetően küszöbértéket, a minta e rendelkezés értelmében reprezentatív.

22. A végleges rendelet (72) preambulumbekzdése értelmében a tanács úgy döntött, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók egyikének, a Golden Stepnek az e társaságra vonatkozó körülményekben beállt változás okán odaítéli a MET-et.

23. A végleges rendelet 1. cikkének (3) bekezdése értelmében tizenegy olyan kínai vállalat által előállított lábbelik tekintetében, amely szerepelt a mintában, de amelytől megtagadták a MET odaítélését, a vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértékét 16,5%-ban állapították meg. E vám mértéke a Golden Step esetében 9,7%-ban került megállapításra. A végleges rendelet 3. cikke szerint e vámtétel két éves időtartamban volt alkalmazandó.

24. A MET/EE odaítélése iránti, több társaság által benyújtott azon kérelmeket illetően, amelyekről a Bizottság nem határozott, a Tanács úgy döntött, hogy az a tény, hogy a Bizottság nem adott egyénileg választ az e tekintetben hozzá benyújtott minden egyes kérelemre, nem minősül az alaprendelet megsértésének.

25. Az e társaságok, köztük a Brosmann Footwear és társai által előállított lábbelikre alkalmazó dömpingellenes vámot 16,5%-ban állapították meg.

26. A közösségi gyártók körében végzett mintavételt illetően a Tanács elutasította a végleges rendelet (53)–(59) preambulumbekzdésében azon kifogások összességét, amelyek annak reprezentativitását vitatták, és így megerősítette a Bizottság által az ideiglenes rendeletben tett megállapításokat.

27. A közösségi gazdasági ágazat meghatározását illetően a Tanács a végleges rendelet (157) preambulumbekzdésében kiemelte, hogy a panaszosok mindegyike együttműködött a vizsgálatban. A kárral kapcsolatos teljes kérdőíveket – a mintavétel jellegéből adódóan – kizárólag a mintában szereplő közösségi gyártóknak küldték meg (a végleges rendelet (158) preambulumbekzdése).

28. A végleges rendelet megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztására a Törvényszék előtt a Brosmann Footwear és társai nyolc jogalapra hivatkoztak. E jogalapok – többek között – a következkön alapultak: először, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának, 9. cikke (5) bekezdésének, valamint az egyenlő bánásmód elvének és a bizalomvédelem elvének a megsértése,

másodszor, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának, és 18. cikkének, valamint a védelemhez való jognak a megsértése, harmadszor nyilvánvaló mérlegelési hiba, és az alaprendelet 5. cikke (4) bekezdésének megsértése, negyedszer nyilvánvaló mérlegelési hiba, és az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének, valamint az EK 253. cikknek a megsértése, és ötödször, nyilvánvaló mérlegelési hiba, és az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének megsértése.

29. A megtámadott ítéletben a Törvényszék e jogalapok összességét elutasította, a Brosmann Footweart és társait pedig az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére kötelezte.

III – A Bíróság előtt eljárás és a felek kérelmei

30. 2010. május 18-án a Brosmann Footwear és társai fellebbezést nyújtottak be a Bírósághoz a megtámadott ítélettel szemben.

31. A Brosmann Footwear és társai azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2010. március 4-i ítéletét annyiban, amennyiben a Törvényszék nem semmisítette meg a végleges rendeletet, valamint amelyben a Brosmann Footweart és társait kötelezte a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére;
- érdemben hozzon határozatot, és semmisítse meg a végleges rendeletet;
- kötelezze a Tanácsot a fellebbezés és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

32. Válaszbeadványában a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést;
- másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
- harmadlagosan utasítsa el a keresetet, és mindenesetre kötelezze a Brosmann Footweart és társait a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

33. Válaszbeadványában a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és kötelezze a Brosmann Footweart és társait a Bizottságnál felmerült költségek viselésére.

IV – Elemzés

34. Fellebbezésük alátámasztására a Brosmann Footwear és társai lényegében öt jogalapra hivatkoznak, amelyek a jelen indítvány 28. pontjában felsorolt, az elsőfokú eljárásban hivatkozott jogalapokkal állnak összefüggésben.

35. Az első két fellebbezési jogalap a Törvényszék jogban való tévedésére vonatkozik, mivel úgy értelmezte az alaprendeletet, hogy az intézmények mentesülhetnek a mintában nem szereplő exportáló gyártók MET/EE-re irányuló kérelmeinek vizsgálata alól. A harmadik fellebbezési jogalap különböző jogban való tévedéseken, illetve a vizsgálat közben és annak lefolytatása során a közösségi gazdasági ágazat együttműködésének elégséges fokára vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapul. A negyedik fellebbezési jogalap jogban való tévedésen és a bizonyítékok elferdítésén alapul a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár értékelését illetően. Végül az ötödik fellebbezési jogalap keretében a Brosmann Footwear és társai azt róják fel a Törvényszéknek, hogy jogban való tévedést követett el, és elferdítette a dömping és a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár közötti okozati összefüggés értékelésére vonatkozó bizonyítékokat.

A – Az intézményeknek a mintában nem szereplő exportáló gyártók MET/EE iránti kérelme vizsgálata kötelezettsége alóli mentességére vonatkozó jogban való tévedésre alapított első és második fellebbezési jogalap

36. Az első két jogalap kifejtse és vizsgálata előtt emlékeztetni kell azon alapvető megállapításokra, amelyek alapján a Törvényszék elutasította első fokon a Brosmann Footwear és társai azon érvelését, miszerint – lényegében – az intézményeknek meg kellett vizsgálniuk a dömpingellenes vizsgálat során figyelembe vett mintában nem szereplő exportáló gyártók MET/EE iránti kérelmét.

1. A Törvényszék megállapításai

37. Először is a megtámadott ítélet 72. pontjában a Törvényszék rámutatott, hogy alaprendelet 17. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint 9. cikkének (6) bekezdése szerint a mintavétel alkalmazása, amely lehetővé teszi a panaszosok, az exportálók vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek túl magas számának kezelését, a vizsgálat szűkítését jelenti. Ugyanezen cikkek tekintetében a Törvényszék megállapította, hogy e mintavétel alkalmazása esetén az intézményeknek két kötelezettségnek kell eleget tenniük, nevezetesen, hogy a létrehozott mintának reprezentatívnak kell lennie, másrészt pedig a mintában nem szereplő gyártókra alkalmazandó dömpingkülönbözet nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbözet súlyozott átlagát (a megtámadott ítélet 73. pontja).

38. A Törvényszék emlékeztetett arra, hogy e rendelkezések lehetőséget nyújtanak valamennyi, a mintában nem szereplő gyártó számára, hogy egyéni dömpingkülönbözet kiszámítását kérje, amennyiben a szükséges információkat az e célra meghatározott határidőn belül benyújtják, és e kiszámítás nem nehezíti meg túlzottan a Bizottság munkáját, valamint nem akadályozza a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését (a megtámadott ítélet 74. pontja).

39. Miután ismertette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának tartalmát is, a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. pontjában úgy ítélte meg, hogy „a mintában nem szereplő gyártók csak az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján kérhetik egyéni dömpingkülönbözet kiszámítását, ami feltételezi az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjában meghatározott országok esetében a MET/EE iránti kérelem elfogadását. Ugyanakkor az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése a Bizottság számára mérlegelési jogkört biztosít a tekintetben, hogy a MET/EE iránti kérelmek nagy számára való tekintettel az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének-e, és ez akadályozná-e a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.”

40. A Törvényszék ebből először is arra a következtetésre jutott, hogy a mintavételi módszer alkalmazása esetén az alaprendelet nem biztosít a mintában nem szereplő gazdasági szereplők számára feltétlen jogot az egyéni dömpingkülönbözet kiszámítását illetően, az erre irányuló kérelem elfogadása ugyanis a Bizottságnak az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alkalmazásával kapcsolatos döntésének tárgyát képezi (a megtámadott ítélet 77. pontja); másodszor, mivel a MET odaítélése vagy az EE-ben részesülés továbbá csupán arra szolgál az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjával összhangban, hogy az egyéni dömpingkülönbözetek kiszámítása érdekében meghatározza a rendes érték kiszámításának módját, a Bizottság nem volt köteles a mintában nem szereplő gazdasági szereplőktől származó MET/EE iránti kérelmeket megvizsgálni, amennyiben az alaprendelet 17. cikke (3) bekezdésének alkalmazása keretében arra a következtetésre jutott, e különbsétek kiszámítása túlzott terhet jelentene, és akadályozná a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését (a megtámadott ítélet 78. pontja); és harmadszor, az ügyben nem volt vitatott, hogy az egyéni dömpingkülönbözetek kiszámítása valamennyi, a mintában nem szereplő, és ilyen kérelmet benyújtó gazdasági szereplő tekintetében túlzott terhet jelentett volna az intézmények számára, és akadályozta volna a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését (a megtámadott ítélet 79. pontja).

41. A Törvényszék ebből arra a következtetésre jutott, hogy el kell utasítani a Brosmann Footwear és társai azon érvelését, miszerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja értelmében a Bizottság köteles megvizsgálni a mintában nem szereplő gazdasági szereplőktől – beleértve azokat, amelyek esetében nem kerül sor egyéni dömpingkülönbözlet alkalmazására – származó MET/EE iránti kérelmeket (a megtámadott ítélet 80. pontja).

42. A Törvényszék elutasította a felpereseknek az egyenlő bánásmód elvének egyrészt a mintában szereplő és a mintában nem szereplő társaságok esetében történt megsértésére alapított érvelést is, azon indokkal, hogy a társaságok e két csoportja eltérő helyzetben volt (a megtámadott ítélet 81. pontja), és másrészt a mintában nem szereplő társaságok tekintetében azon társaságok, amelyek „kiérdemelték” a MET-et vagy az EE-t, illetve az azon társaságok közötti egyenlő bánásmód megsértésére alapított érvelését, amelyek MET vagy EE iránti kérelmét mindenképpen elutasították, azon indokból, hogy az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése által biztosított mérlegelési jogkörre figyelemmel a Bizottság nem volt köteles valamennyi MET/EE iránti kérelemről határozni (a megtámadott ítélet 83–85. pontja).

43. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt, a MET iránti kérelemről való döntésre nyitva álló három hónapos határidő túllépését illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 92. pontjában megállapította, hogy „a Bizottság [...]nem követett el hibát, amikor nem vizsgálta meg a [Brosmann Footwear és társai] MET/EE iránti kérelmeit”, lévén hogy e társaságok „nem hivatkozhatnak megalapozottan az [említett] [...] határidő túllépésére, mivel e határidő azon esetekre vonatkoz[ott], amelyekben a Bizottságnak meg kell[ett] vizsgálnia az említett kérelmeket”.

2. A felek érvelései

44. Az első jogalap keretében a Brosmann Footwear és társai a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 78. pontjában kifejtett azon értékelését támadják, miszerint az intézmények nem voltak kötelesek megvizsgálni MET/EE iránti kérelmüket. E tekintetben a Brosmann Footwear és társai azt állítják, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el, amikor a hivatkozott ítélet ugyanezen pontjában megállapította, hogy a MET odaítélése vagy az EE-ben részesülés csupán arra szolgál, hogy az egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása érdekében meghatározza a rendes érték kiszámításának módját.

45. Ily módon eljárva a Törvényszék a megtámadott ítélet 76–85. pontjában tévesen szűkítette volna a Brosmann Footwear és társai MET/EE iránti kérelmét az alaprendelet 17. cikke szerinti egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása iránti kérelemre. Márpedig a Brosmann Footwear és társai nem kérelmezték egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítását, sem pedig egyéni vámmértéket. Ezzel szemben azon tény elismerését kérték, hogy a „piacgazdaságot alkalmazó Kínában” végzik tevékenységüket, és következésképpen, hogy a „piacgazdaságot alkalmazó Kínában” tevékenységet végző termelők (tehát amelyek szerepelnek a mintában, és tekintetükben elismerték a MET-et vagy az EE-t) alkalmazandó súlyozott átlagos vámmértéket alkalmazzák. E tekintetben a Brosmann Footwear és társai hangsúlyozzák, hogy a mintában nem szereplő, de a MET-et „kiérdemlő” valamennyi termelőre a Golden Step – a mintában szereplő egyetlen vállalkozás, amelynek odaítélték a MET-et – tekintetében elismert dömpingellenes vámot (9,7%) kellett volna alkalmazni, nem pedig a mintában szereplő összes vállalkozás átlagos súlyozott vámmértékét (16,5%). Annak elismerése, hogy az intézmények másképp is eljárhatnak, az egyenlő bánásmód elvének megsértését jelenti.

46. Ily módon, a Brosmann Footwear és társai szerint a Törvényszék nem állapíthatta volna meg, hogy az intézmények nem voltak kötelesek megvizsgálni a MET/EE iránti kérelmeket azon, az egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítására irányuló kérelmekre vonatkozó indokolással, miszerint a kérelmek száma olyan nagy volt, hogy az akadályozta volna a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

47. Fellebbezésük második jogalapját illetően a Brosmann Footwear és társai elsősorban arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, amikor a megtámadott ítélet 92. pontjában megállapította, hogy a Bizottságnak nem kellett tiszteletben tartania a mintában nem szereplő vállalkozások MET/EE iránti kérelmeinek megvizsgálására a hivatkozott cikkben előírt kötelező maximális határidőt.

48. Másodsorban a Brosmann Footwear és társai szerint a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettséget, amikor nem tárta fel azokat az indokokat, amelyek miatt nem vizsgálta meg azt az állítást, miszerint az intézmények megsértették az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, mivel a vizsgálat megindításától számított három hónapos határidőn belül nem határoztak a mintában szereplő kínai termelők MET/EE iránti kérelmeiről.

49. A Tanács és a Bizottság a fellebbezés e két jogalapjának elutasítását javasolja.

50. A Tanács szerint a Törvényszék jogosan fejtette ki az alaprendelet 17. cikke és 2. cikkének (7) bekezdése közötti kapcsolatot. A mintavétel alkalmazása során csak a mintában szereplő, valamint azon, abban nem szereplő exportálók részesülhetnek egyéni dömpingkülönbözetben, amelyek egyéni dömpingkülönbözet számítása iránti kérelmét az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében elfogadták. A mintában nem szereplő exportálók, amelyek szóban forgó kérelmét az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében elutasították, nem részesülhetnek egyéni dömpingkülönbözetben, függetlenül attól, hogy piacgazdasággal rendelkező országban telepedtek-e le, vagy sem. Következésképpen a Tanács úgy ítéli meg, hogy valamely, piacgazdasággal nem rendelkező ország esetében a MET/EE iránti kérelmek tárgya, hogy lehetővé tegye a mintában nem szereplő, vagy azon társaságok számára, amelyek kérelmét az alaprendelet 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően elfogadták, hogy egyéni dömpingkülönbözetben részesüljenek. A Brosmann Footwear és társai állítása mindenképpen irreleváns, mivel maguk is jogosan hangsúlyozzák, hogy nem követelték az egyéni dömpingkülönbözetben részesülés jogát.

51. A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 78. pontjában kifejtett értékelése is megalapozott, mivel a Törvényszék nem állapította meg, hogy a Brosmann Footwear és társai azért kérelmezték a MET/EE-t, hogy egyéni dömpingkülönbözetben részesülhessenek. A Brosmann Footwear és társai többi hivatkozása jogban való tévedésre megalapozatlan, illetve elfogadhatatlan.

52. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a Törvényszék megállapításának megfelelően az intézményeknek semmiféle olyan kötelezettsége nem létezik, hogy megvizsgáljanak minden egyes MET/EE iránti kérelmet, azt az esetet is beleértve, amikor mintavétel alkalmazása mellett döntenek. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 77. pontjában megállapította, az intézmények a mintában szereplő kérelmek vizsgálatára szorítkozhattak, mivel a jelen ügyben – amint azt a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítélet 84. pontjában – nem vitatott, hogy az egyéni dömpingkülönbözet kiszámítása a mintában nem szereplő és ilyen értelmű kérelmet benyújtó gazdasági szereplők tekintetében túlzott terhet jelentett volna az intézmények számára, és akadályozta volna a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

53. A második fellebbezési jogalapot illetően a Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy ez részben megalapozatlan, részben pedig elfogadhatatlan. A Brosmann Footwear és társai MET/EE iránti kérelmeinek megvizsgálására nyitva álló három hónapos határidő túllépését illetően ezen intézmények a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 92. pontjában kifejtett értékelésére utalnak. Ily módon, mivel az intézmények nem kötelesek a mintában nem szereplő társaságok MET/EE iránti kérelmeinek vizsgálatára, a Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt három hónapos határidő tekintetükben semmiféle relevanciával nem bír. A mintában szereplő társaságok MET/EE iránti kérelmek megvizsgálása ugyanezen határidejének megsértését illetően a Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy erre nem hivatkoztak a Törvényszék előtt, az tehát új, a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlan jogalapnak minősül.

3. Elemzés

54. E két jogalap az alaprendelet 17. cikke (3) bekezdése hatályának kérdését érinti.

55. Nem vitatott, hogy az alaprendelet 17. cikke felhatalmazza a Bizottságot a mintavétel alkalmazására, ha a panaszosok vagy az exportálók száma magas.

56. Egyébiránt a Brosmann Footwear és társai nem a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 72. pontjában tett megállapítását vitatják, amely szerint a mintavétel a vizsgálat szűkítését jelenti.

57. Ily módon, amint azt a Törvényszék megállapította, a mintában nem szereplő exportálók vagy termelők nem részesei a vizsgálatnak.

58. Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése némiképpen enyhíti ezt a megállapítást az „egyéni dömpingkülönbözet” számítása iránti kérelmek sajátos esetében.

59. E rendelkezés ugyanis előírja, hogy amennyiben a Bizottság a mintavétel módszerét alkalmazza, a mintában nem szereplő azon exportáló vagy gyártó, amely az előírt határidőn belül benyújtja a szükséges információkat, részesülhet „azonban” az „egyéni dömpingkülönbözet” számításában. Ezen, a mintában nem szereplő gyártó vagy exportáló számára felajánlott lehetőség azt az esetet kivéve alkalmazható, „ha [azok] száma olyan magas, hogy az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének, és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését”.

60. Emlékeztetek arra, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék megállapította, egyrészt a megtámadott ítélet 76. és 77. pontjában, hogy az egyéni dömpingkülönbözet számítása iránti kérelem elfogadása az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjában meghatározott országok esetében a MET/EE iránti kérelem elfogadását feltételezi, anélkül azonban, hogy a hivatkozott rendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében a mintában nem szereplő gazdasági szereplők feltétlen joggal rendelkeznének az egyéni dömpingkülönbözet kiszámítására. A Törvényszék másrészt megállapította ugyanezen ítélet 78. pontjában, hogy mivel a MET odaítélése vagy az EE-ben részesülés csupán arra szolgál, hogy az egyéni dömpingkülönbözetek kiszámítása érdekében meghatározza a rendes érték kiszámításának módját, az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése lehetővé tette a Bizottság számára, hogy ne vizsgálja meg a mintában nem szereplő gazdasági szereplőktől származó MET/EE iránti kérelmeket, ha e különbözetek kiszámítása túlzott terhet jelentett volna, és akadályozta volna a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

61. A megtámadott ítélet 76. és 77. pontjában végzett elemzést a Brosmann Footwear és társai – joggal – nem kifogásolják.

62. Ugyanis ahhoz, hogy a Bizottság számára lehetővé váljon végül az egyéni dömpingkülönbözet kiszámítása, a nem piacgazdasággal rendelkező országból – amely azonban tagja a Kereskedelmi Világszervezetnek – származó exportálóknak vagy gyártóknak előzetesen a MET-re kell hivatkozniuk, azaz megfelelniük az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában felsorolt feltételeknek, illetve amennyiben nem esnek e rendelkezések hatálya alá, és a rendes érték az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján kerül kiszámításra, egyéni elbírálásban részesülhetnek, aminek feltételeit az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése szabályozza.

63. Következésképpen, amint azt a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítélet 76. pontjában, az egyéni dömpingkülönbözet kiszámítása a MET, illetve az EE odaítélésétől függ. E számításra ugyanakkor az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésében foglalt fenntartás vonatkozik, amely szerint az egyedi vizsgálat nem jelenthet túlzott terhet a Bizottság számára, és nem akadályozhatja a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését, amint azt a Törvényszék hangsúlyozta a hivatkozott ítélet 77. pontjában.

64. Problematikusabb szerintem a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 78. pontjában tett azon megállapítása, miszerint – lényegében – a MET és az EE csupán funkcionális jellegű az egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása tekintetében, és következésképpen a Bizottság megtagadhatja az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján a mintában nem szereplő exportálók MET/EE iránti kérelmét, amennyiben e különbözlet kiszámítása túlzott terhet jelentene számára és akadályozná a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

65. Ugyanis, ha el kell ismerni, hogy a MET vagy EE odaítélése iránti kérelem az egyéni dömpingkülönbözlet számításának feltétele is, e kérelem nem szükségszerűen e különbözlet számítására irányul. A MET és az EE odaítélése iránti kérelmet, egyfelől, és az egyéni dömpingkülönbözlet iránti kérelmet, másfelől, eltérő rendelkezések szabályozzák, és eltérő határidők irányadók rájuk nézve.

66. Ily módon a jelen ügyben az eljárás megindításáról szóló értesítés pontosította, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése alapján benyújtott MET iránti kérelmeket és az ugyanezen rendelet 9. cikkének (5) bekezdése alapján benyújtott EE iránti kérelmeket a Bizottságnak a szóban forgó vélemény közzétételét követő tizenöt napon belül kellett megküldeni, míg az egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása iránti, az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése értelmében megfogalmazott kérelmeket az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételétől számított negyven napon belül. Az eljárás megindításáról szóló értesítés 1. lábjegyzete – amelyre a Törvényszék hivatkozott a megtámadott ítélet 89. pontjában – egyébként hangsúlyozta a MET vagy az EE odaítélését kérelmező exportálók vagy gyártók egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása iránti kérelmének fakultatív jellegét. Amint arra a Brosmann Footwear és társai is rámutatnak, az egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása iránti kérelemnek a MET vagy az EE odaítélése iránti kérelemhez viszonyítva kiegészítő információkat kell tartalmaznia.

67. Egyébiránt a megtámadott ítélet 95. pontjából az következik, hogy a csak a Bizottság által létrehozott mintában nem szereplő négy kínai exportáló gyártó kérelmezte egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítását, és szolgáltatva az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének és 17. cikke (3) bekezdésének alkalmazásához szükséges információkat az előírt határidőkön belül, ugyanakkor nem vitatott, hogy 141 kínai exportáló gyártó nyújtott be a MET és/vagy az EE odaítélése iránti kérelmet, köztük a Brosmann Footwear és társai, anélkül hogy ez utóbbiak kitöltötték volna az előírt határidőn belül az egyéni dömpingkülönbözlet kiszámításának kérelmezését lehetővé tévő kérdőíveket.

68. Következésképpen mind a jogi háttérből, mind pedig a jelen ügy irataiból egyértelműen az következik, hogy a MET-et vagy az EE-t kérelmező gazdasági szereplő nem kérelmezi szükségszerűen az egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítását. Ez egyébként számára nem kötelező.

69. Mivel az MET vagy EE iránti kérelem nem kapcsolódik szükségszerűen egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása iránti kérelemhez, nem látom át, hogy a szóban forgó különbözlet kiszámítása iránti kérelem hiányában az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése miként terjeszthető ki a mintában nem szereplő exportálók vagy gyártók kérelmeinek kezelésére.

70. Úgy vélem tehát, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el, amikor a megtámadott ítélet 78. pontjában megállapította, hogy az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése feljogosította a Bizottságot, hogy ne vizsgálja meg azon társaságok MET/EE iránti kérelmét, amelyek – mint a Brosmann Footwear és társai – nem szerepelnek a mintában. E cikk ugyanis csak annak lehetővé tételére szorítkozik, hogy a Bizottság ne vizsgálja meg a mintába a nem az ebben előírt körülmények között felvett társaság egyéni dömpingkülönbözlet kiszámítása iránti kérelmeit.

71. Ezzel szemben úgy ítélem meg, hogy ez a jogban való tévedés hatástalan, mivel ebből nem következhet a megtámadott ítélet megsemmisítése.

72. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék jogosan állapította meg, hogy a mintavétel a vizsgálat szűkítésének minősül, és ezen értékelést a Brosmann Footwear és társai sem kifogásolták. Az tehát nem vonatkozik a mintában nem szereplő társaságokra.

73. Amint azt fentebb említettem, a vizsgálat szűkítése alóli egyetlen, bár mérsékelt kivétel a mintában nem szereplő exportálók vagy gyártók egyéni dömpingkülönbözöt kiszámítása iránti kérelmeinek az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésében előírt vizsgálatára vonatkozik. E kivételt szigorúan kell értelmezni, ez tehát nem terjed ki a mintában nem szereplő exportálók vagy gyártók által benyújtott MET és EE iránti kérelmekre.

74. E körülményekre figyelemmel a Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján joggal nem vizsgálta meg a mintában nem szereplő társaságok MET és EE iránti kérelmeit. E kérelmek vizsgálatának hiánya nem kapcsolódik a mintavételi módszerhez, a hivatkozott cikk (3) bekezdésének alkalmazásától függetlenül.

75. E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Brosmann Footwear és társai nem a kínai exportáló gyártók mintájának összetételét és ennek reprezentatív jellegét vitatják. A fellebbezés 22. pontjában az alaprendelet 17. cikkének a Törvényszék által adott értelmezése kifogásolására szorítkoznak, azt állítva, hogy a mintát csak azután lehet érvényesen összeállítani, hogy a Bizottság határozott a MET/EE iránti kérelmekről.

76. Márpedig az nem állítható, hogy a vizsgálatnak a mintavételből következő szűkítése csak azt követően következhet be, hogy a Bizottság valamennyi MET/EE iránti kérelemről határozott, a mintában nem szereplő társaságok által benyújtottakat is beleértve. Mivel – amint azt az alaprendelet 5. cikkének (10) bekezdése is előírja – az eljárás megindításáról szóló értesítés a vizsgálat megindítását jelenti be, és a MET és az EE iránti kérelmeket csak a vizsgálat megindítása után lehet benyújtani, a vizsgálatnak a mintavétel alkalmazásából következő szűkítéséből szükségszerűen következik, hogy a mintában nem szereplő társaságok MET és/vagy EE iránti kérelmeit nem kell megvizsgálni.

77. A Brosmann Footwear és társai állításával ellentétben e vizsgálat hiányából nem következik az egyenlő bánásmód elvének megsértése a mintában nem szereplő vállalkozások között, a mintában nem szereplő azon vállalkozások hátrányára, amelyek nem „érdemelték ki” a MET-et vagy az EE-t, tehát a dömpingkülönbözöt kiszámítását illetően ezeket azonos módon kezelik a mintában nem szereplő azon vállalkozásokkal, amelyek MET és/vagy EE iránti kérelmét elutasították.

78. Ugyanis túl azon, hogy ez az érvelés jellegénél fogva hipotetikus a Brosmann Footwear és társai esetében, meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a vizsgálati körbe nem tartozó exportáló gyártókra alkalmazandó dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbözöt súlyozott átlagát. E rendelkezés, amelynek érvényességét a Brosmann Footwear és társai soha nem vitatták, semmiféle jogot nem ruház tehát a mintában nem szereplő azon exportáló gyártókra, amelyek a MET vagy az EE odaítélését kérelmezték az intézményektől azért, hogy a dömping súlyozott átlagának más számításában részesüljenek, mint amely a mintában szereplő társaságok összességének figyelembevételéből következik, függetlenül attól a tényről, hogy e társaságok maguk részesültek-e a MET-ben, illetve az EE-ben, vagy sem.

79. E megállapításokra figyelemmel, a Törvényszék által az alaprendelet 17. cikke (3) bekezdésének értelmezésében elkövetett jogi tévedés ellenére ez utóbbi lényegében jogosan állapította meg a megtámadott ítélet 92. pontjában a Bizottság számára a Brosmann Footwear és társai MET/EE iránti kérelmének vizsgálatára nyitva álló három hónapos határidő túllépésére alapított érvet illetően, hogy e határidő a vizsgálat tárgyát képező társaságok által benyújtott kérelmekre vonatkozik, tehát a mintában szereplő exportáló gyártókra.

80. Az utóbbi társaságok által benyújtott, hivatkozott MET/EE iránti kérelmek vizsgálatára nyitva álló e határidő tiszteletben nem tartását illetően véleményem szerint a Brosmann Footwear és társai nem róhatják fel a Törvényszéknek, hogy erre nem adott választ, mivel e kifogásra az első fokú eljárásban lényegében nem hivatkoztak. Ugyanis a Brosmann Footwear és társai képviselői által a tárgyaláson a Bíróság előtt hivatkozott azon állítással szemben, miszerint e kifogásra a keresetlevél 67. pontjában hivatkoztak, e pont szövegkörnyezetéből az következik, hogy a három hónapos határidő túllépése csak a Brosmann Footwear és társai, illetve éppen a mintában nem szereplő többi kínai exportáló gyártó által benyújtott MET/EE iránti kérelmekre vonatkozott. E pont ugyanis a keresetlevélnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja és különösen *a védelemhez való jog* megsértésén alapuló részében található. Mivel e jogok jellegüknél fogva szubjektívek, a keresetlevél ezen része, amint azt megfogalmazták, nyilvánvalóan nem vonatkozhat a mintában szereplő kínai társaságokra, amelyek MET/EE iránti kérelmeit az intézmények megvizsgálták. Véleményem szerint e kifogást el kell utasítani mint a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlant.

81. Ezen indokok összességére figyelemmel az első két fellebbezési jogalap elutasítását javaslom, az elsőt hatástalansága, a másodikat pedig megalapozatlansága okán.

B – A jogban való tévedéseken, illetve a vizsgálat közben és annak lefolytatása során a közösségi gazdasági ágazat együttműködésének elégséges fokára vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapuló harmadik fellebbezési jogalapról

82. E jogalap két részből áll, amelyek jogban való tévedéseken és a vizsgálat közben, illetve annak lefolytatása során a közösségi gazdasági ágazat együttműködésének elégséges fokára vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapulnak.

1. A jogban való tévedéseken, illetve a vizsgálat közben a közösségi gazdasági ágazat együttműködésének elégséges fokára vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapuló első részről

a) A felek érvei

83. A Brosmann Footwear és társai szerint a Törvényszék csak annak vizsgálatára szorítkozott, hogy a panasznak volt-e olyan támogatottsága, amely igazolta a dömpingellenes eljárás megindítását, de azt nem vizsgálta, hogy az intézmények jogosan állapították-e meg, hogy a mintában nem szereplő 804 közösségi gyártó, amely kizárólag egy, a vizsgálatot megelőzően megküldött kérdőívet töltött ki (a továbbiakban: az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőív), kellőképpen együttműködött-e ahhoz, hogy meg lehessen állapítani „jogukat a vizsgálatban való részvételre”. Más szóval, a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy az intézmények jogosan állapították-e azt meg, hogy az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó követelményt a vizsgálat során kellett teljesíteni. Ily módon, a Brosmann Footwear és társai arra hivatkoznak, hogy nem bizonyos, hogy a panasz támogatottságának magas mértéke a vizsgálatot megelőzően azonos az együttműködésnek és az eljárásban való részvétel jogának a vizsgálat megindítását követő mértékével, illetve fennállásával. A Törvényszéknek tehát meg kellett volna állapítania, hogy az intézmények kötelesek lettek volna megvizsgálni a 804 panaszos együttműködését a mintavételi kérdőív megküldésével. Ugyanis amint azt a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítélet 108. pontjában, szokásosan ezt a kérdőívet küldik meg a közösségi gyártóknak abból a célból, hogy meg lehessen vizsgálni együttműködésüket a vizsgálatban. Márpedig lényegében azt megállapítva a megtámadott ítélet 110–112. pontjában, hogy az intézményeknek joga volt ahhoz, hogy ne küldjék meg a mintavételi kérdőívet a mintában nem szereplő 804 közösségi gyártónak, azzal a céllal, hogy ellenőrizték együttműködésüket a vizsgálatban,

és elfogadva azt, hogy ezen ellenőrzésnek megfelelt pusztán nyilatkozatuk a panasz támogatására vonatkozóan az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőívre adott válaszként, a Törvényszék megsértette az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkének (4) bekezdését, valamint ítélete indokolásának kötelezettségét.

84. A megtámadott ítélet 11. pontjában kifejtett értékelések is elferdítik a bizonyítékokat, mivel a Törvényszék az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőívekből nem vonhatott le más következtetést, mint hogy a közösségi termelők tudatában voltak annak, hogy az általuk közölt információkat ellenőrizhetik a vizsgálat közben, és az e dokumentumra adott válaszok elégségesek voltak a vizsgálat során történő együttműködés megállapításához.

85. Mindezen megállapítások tekintetében a Brosmann Footwear és társai azt állítják, hogy a Törvényszéknek arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy csak a mintában szereplő tíz uniós társaság működött együtt a vizsgálatban, ami azonban nem volt elégséges „a vizsgálatban való részvétel jogához” kötődő feltétel teljesítéséhez szükséges 25%-os küszöbérték eléréséhez. E körülményekre figyelemmel e társaságok nem képviselhették érvényesen a „közösségi gazdasági ágazatot” a dömpingellenes eljárásban.

86. A Tanács és a Bizottság a harmadik jogalap e részének elutasítását javasolja. Ezen intézmények lényegében azt állítják, hogy az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőívre választ adó és a panasz támogatását megerősítő uniós gyártók együttműködtek. Következésképpen tehát a 814 társaságot kell úgy tekinteni, mint amelyek a „közösségi gazdasági ágazatot” alkotják az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében. Semmi nem kötelezi a Bizottságot annak újbóli megvizsgálására, hogy ezek a társaságok együttműködtek-e a vizsgálat megindítását követően.

b) Elemzés

87. Amint azt az alaprendelet 6. cikkének (2) bekezdése is kiemeli, a dömpingellenes vizsgálat keretében a Bizottság többféle kérdőívet küld az érintett feleknek.

88. E kérdőívek jellegét és funkcióját azonban az alaprendelet nem pontosítja.

89. Amint azt a Tanács többször állította, anélkül hogy ezt a Brosmann Footwear és társai vitatták volna, a Bizottság kétfajta kérdőívet küld meg a panaszt benyújtó uniós gyártóknak.

90. Az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőív, amelynek pontos elnevezése a jelen ügyben – amint arra a megtámadott ítélet 110. pontja emlékeztet – „a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás lehetséges megindítása” volt, felel meg a panasz támogatottságának mértékét értékelő kérdőívnek. Következésképpen e kérdőívet a vizsgálat megindítása előtt küldik meg.

91. A második, a mintavételnek nevezett kérdőívet a vizsgálat megindítását követően küldik meg az uniós gyártóknak. E kérdőívet általában két lépésben töltik ki. Először valamennyi gyártó egy rövid mintavételi kérdőívet kap, amelyen a szükséges információkat kéri, különösen a termelés és az értékesítés volumenét, és az erre adott válaszok általában a reprezentatív minta kialakítására szolgálnak. Az első kérdőív keretében a Bizottság azt a kérdést is felteszi, hogy a mintavételi eljárás alkalmazása esetén az uniós termelők szerepelni akarnak-e a mintában, hajlandók-e a kár értékeléséhez szükséges információkat szolgáltatni, és beleegyeznek-e, hogy a Bizottság helyszíni vizsgálatokat végezzen. Másodszor, amint a minta elkészült, a Bizottság kizárólag a mintában szereplő uniós gyártók számára megküldi a kérdőív második – teljes mintavételi kérdőívnek nevezett – részét, amely az uniós gazdasági ágazatot ért kár értékelésére vonatkozik.

92. A jelen ügyben nem vitatott, hogy – amint azt a Törvényszék megállapította a megtámadott ítélet 109. pontjában – a Bizottság az uniós gyártók kiemelkedően magas száma miatt egy másik eljárást alkalmazott. Ennek megfelelően a mintát az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőívben szereplő adatok alapján állította össze, és a második kérdőívet kizárólag a mintában szereplő panaszos uniós társaságoknak küldte meg a célból, hogy ez utóbbiak elsősorban a kár értékelésére vonatkozó adatokat szolgáltatassanak. A mintában nem szereplő uniós gyártók, nevezetesen 804 társaság azon 814 közül, amelyek nevében a panaszt benyújtották, nem kapta meg tehát a mintavételi kérdőívet.

93. A Brosmann Footwear és társai szerint a Törvényszékhez hasonlóan elismerni azt, hogy a Bizottság ilyen módszert alkalmazhat, ellentétes az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdésével és 5. cikkének (4) bekezdésével. E tekintetben és e körülményekre figyelemmel ugyanis a Bizottság nem ellenőrizheti a mintában nem szereplő társaságoknak a vizsgálatban való együttműködését. E társaságokat tehát ki kell zárni az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése szerinti „közösségi gazdasági ágazat” fogalmából. Következésképpen ez azon megállapításhoz kell, hogy vezessen, hogy a panasz támogatásával, a vizsgálatban való együttműködéssel és a dömping által a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kárral összefüggő feltételek nem teljesülnek.

94. Ez az érvelés számomra nem meggyőző.

95. Először is nem vitatott, hogy – amint azt a Törvényszék megállapította a megtámadott ítélet 103. pontjában – az alaprendelet 5. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében a dömpingellenes vizsgálat akkor indul megfelelően – ugyanezen cikknek a jelen ügyben nem alkalmazandó (6) bekezdése alkalmazásától eltekintve – ha valamely „közösségi gazdasági ágazat” panaszt nyújt be, vagy ezen ágazat nevében panaszt nyújtanak be. A panasz akkor tekinthető a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok az uniós termelők támogatják, akiknek együttes termelése a közösségi gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék termelésének 50%-át meghaladja. Továbbá a panaszt kifejezetten támogató közösségi termelők részesedésének a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék össztermeléséből legalább 25%-nak kell lennie.

96. Amint azt a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítélet 105. pontjában, amely megállapítást a Brosmann Footwear és társai nem kifogásolnak, valamely, az alaprendelet 5. cikkének (2) és (4) bekezdése szerinti „közösségi gazdasági ágazat” részéről vagy annak nevében benyújtott panasz „támogatása” azzal jár a panaszos(ok), vagy azon személyek tekintetében, akik nevében benyújtották, hogy először is be kell nyújtaniuk a Bizottság által annak ellenőrzése érdekében kért bizonyítékokat, hogy a dömpingellenes vám kivetésének feltételei teljesülnek-e, és másodszor, hogy alá kell vetniük magukat a Bizottság által – a szolgáltatott bizonyítékok valóságnak való megfelelése vizsgálata végett – végezhető mindenféle ellenőrzésnek.

97. E második kötelezettségvállalás jelenti a vizsgálatban való együttműködést, amelyet az alaprendelet semmilyen formában nem határoz meg, de 6. cikkének (8) bekezdéséből és 18. cikkéből az következik, hogy ez lényegében az érdekelt feleknek a vizsgálat megfelelő lefolytatásában való részvételre irányuló hozzáállására vonatkozik, különösen azon kötelezettségvállalásukra, hogy a Bizottság számára hozzáférést biztosítanak az információkhoz, illetve információkat szolgáltatnak, és alávetik magukat a Bizottság által végzett ellenőrzéseknek.

98. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet nem ír elő semmilyen olyan különös módszert, ami lehetővé teszi a panasz támogatásának azonosítását vagy az uniós gyártók vizsgálatban való együttműködésének ellenőrzését. A Brosmann Footwear és társai fellebbezésükben egyébként több helyen is kifogásolják, hogy – annak megfelelően, amint a Törvényszék lényegében megállapított – nem létezik olyan egységes módszer, amely kötné a Bizottságot.⁸ Azon széles

⁸ — Lásd a fellebbezés 50. és 51. pontját.

mérlegelési mozgástérre tekintettel, amellyel tehát az intézmények rendelkeznek, a Bizottságot nem lehet joggal arra kényszeríteni, hogy egy meghatározott módszert kövessen a panasz támogatottságának azonosítását vagy az uniós gyártók vizsgálatban való együttműködésének ellenőrzését illetően, különösen ha nem vitatott, hogy a panaszt kiemelkedően magas számú uniós gyártó nyújtotta be.

99. Továbbá, ha nyilvánvaló, hogy a mintában szereplő társaságok együttműködésének teljesnek kell lennie a vizsgálat teljes tartama alatt, a mintában nem szereplő uniós gyártók együttműködése az azt lehetővé tévő információk szolgáltatásában fejeződik ki, hogy egyrészt meg lehessen állapítani, hogy a szóban forgó gyártók a „közösségi gazdasági ágazathoz” tartoznak-e, vagy sem, és így ellenőrizni lehessen, hogy támogatják-e a panaszt, másrészt pedig hogy össze lehessen állítani a mintát. Az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően ugyanis a minta összeállítását követően az ehhez nem tartozó uniós gyártók, *per definitionem*, nem vesznek tovább részt az eljárásban.

100. Márpedig az első elemet, nevezetesen a panasz támogatottságának ellenőrzését illetően a Brosmann Footwear és társai nem a Törvényszék által a megtámadott ítélet 110. és 111. pontjában e tekintetben elvégzett vizsgálat tényleges megtörténtét vitatják. A jelen indítvány előző pontjában tett megállapítás fényében megjegyzem, hogy a Brosmann Footwear és társai állításával ellentétben nem az első fokon eljáró bíróság feladata „a [mintában nem szereplő társaságok] vizsgálatban való részvételi jogának” ellenőrzése. Ugyanis – és annál is inkább, mivel ez utóbbi kifejezésen az együttműködésnek a minta összeállítását követő ellenőrzését kell érteni – ez a művelet csak a szóban forgó mintában szereplő társaságok tekintetében nyilvánul meg teljes egészében.

101. A második elemet, nevezetesen a minta összetételét illetően a Brosmann Footwear és társai joggal hivatkoznak arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 164. pontjában azt állapította meg, hogy a 814 uniós gyártónak megküldött kérdőív alapján⁹ a Bizottság birtokában volt a minta azon kritériumok alapján történő kiválasztásához szükséges információknak, amelyeket a legrelevánsabbnak talált. Bár a Brosmann Footwear és társai azt állítják, hogy a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, amikor azt állapította meg, hogy az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőív olyan kérdéseket tartalmazott, amelyek nem a vizsgálat időszakára vonatkoztak, ez a kifogás nemcsak megalapozatlan, hanem azt, amint azt a Tanács joggal többször hangsúlyozta, magának a kérdőívnek a tartalma is megcáfolja, amely többek között az egyes panaszos társaságoknak a vizsgálat időszaka alatti termelésére vonatkozik.¹⁰

102. A fenti körülményekre tekintettel azt javaslom, hogy a harmadik jogalap első része kerüljön elutasításra.

2. A jogban való tévedésekre és a vizsgálat lefolytatására vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapuló második részről

a) A felek érvei

103. A Brosmann Footwear és társai azt állítják, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése tekintetében, amikor elfogadta, hogy az intézmények érvényesen használhatják fel az eljárás megindításáról szóló értesítést megelőzően a mintavétel céljából gyűjtött adatokat.

9 — Meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék kétségtávol egy elírás okán hivatkozott a megtámadott ítélet e pontjában a mintavételi kérdőívre, és nem az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőívre.

10 — Lásd a fellebbezés 7. mellékletét (289. o.), amely a panaszt benyújtó uniós termelőknek címzett táblázatokat tartalmazza a 2003., 2004. év, valamint a 2005. év első negyedéve vonatkozásában.

104. Másodlagosan a Brosmann Footwear és társai arra hivatkoznak, hogy a Bizottság az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőív keretében közölt információkat felhasználva vizsgálatát az eljárás megindításáról szóló értesítést megelőző időpontban indította meg. Következésképpen azt állítják, hogy a Bizottság nem fejezte be a vizsgálatot az alaprendelet 6. cikkének (9) bekezdésben előírt tizenöt hónapos határidőn belül.

105. A Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy ez az érvelés megalapozatlan.

b) Elemzés

106. Nem vitatott, hogy a Bizottság az eljárásban való részvétel jogára vonatkozó kérdőívre adott válaszok keretében a vizsgálat megindításáról szóló értesítés közzétételét megelőzően gyűjtött adatokat.

107. Ugyanakkor, amint azt a Törvényszék lényegében megállapította a megtámadott ítélet 114. pontjában, ha a Bizottságnak a panasztevők által közölt bizonyos információkat kell gyűjtenie és ellenőriznie az eljárás megindítását megelőzően, az alaprendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg abban, hogy ezeket a vizsgálat keretében figyelembe vegye.

108. Az a tény, hogy a Bizottság a vizsgálatot az eljárás megindításáról szóló értesítést követően kezdi meg, amint azt az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése előírja, nem jelenti azt, hogy a vizsgálatot megelőzően a rendelkezésére bocsátott információk nem használhatók fel a vizsgálat során.

109. Az ezzel ellentétes következtetés arra kötelezné a Bizottságot, hogy a panaszt tevő uniós gyártóktól többször kérje lényegében azonos információk közlését, tekintet nélkül a gondos igazgatás követelményére és a korlátozott erőforrások hatékony felhasználására, különösen akkor, ha – mint a jelen ügyben – a panaszosok száma kiemelkedően magas.

110. Továbbá, amint azt már többször megállapítottam, a Brosmann Footwear és társai nem vitatják komolyan azt a tényt, hogy a vizsgálat megindításának közzététele előtt gyűjtött adatok jogilag kielégítő módon lehetővé tették az uniós gyártók mintájának összeállítását.

111. Továbbá a végleges vámok kivetésére nyitva álló, a vizsgálat megindításának közzétételétől számított tizenöt hónapos határidőt illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 118. pontjában joggal jutott arra a következtetésre, hogy a végleges rendelet tökéletesen megfelelt az alaprendelet e követelményének. Ugyanis ha a Bizottság a vizsgálat megindításának közzétételét megelőzően gyűjtött is információkat a panaszt benyújtó uniós gyártóktól, ezen információk a minta összetételének tekintetében a szóban forgó vizsgálat megindítását követően kerültek feldolgozásra és ellenőrzésre. A Bizottság tehát nem indította meg a vizsgálatot az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételét megelőzően.

112. Ezen indokok alapján azt javaslom, hogy a harmadik fellebbezési jogalap második része, akárcsak a jogalap egésze, kerüljön elutasításra.

C – A jogban való tévedésen és a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár értékelésére vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapuló negyedik fellebbezési jogalapról

1. A Törvényszék megállapításai

113. Az első fokú eljárásban a Brosmann Footwear és társai arra hivatkoztak, hogy az intézmények nem megbízható adatokra támaszkodtak a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kárral kapcsolatos makro- és mikroökonómiai elemek értékelésekor. A Brosmann Footwear és társai elsősorban arra hivatkoztak a Bizottság számára szolgáltatott, lényegében a sajtóból összegyűjtött információk alapján, hogy bizonyos, valószínűleg a mintában szereplő olasz gyártók hamis információkat szolgáltatottak, nemzeti szinten a támogatásokból való részesülés érdekében csalásokat követtek el, vagy megsértették a munka törvénykönyvét.

114. A Törvényszék elutasította ezeket az érveket.

115. A megtámadott ítélet 168. pontja először is hangsúlyozta, hogy azon tény, miszerint egy vállalkozás nemzeti szinten csalást követ el, nem szükségszerűen jelenti azt, hogy nem működik együtt a Bizottság dömpingellenes vizsgálatában, illetve hogy valótlan információkat szolgáltat e vizsgálat keretében. Ez a körülmény, még bizonyítottnak feltételezve is, önmagában nem enged arra következtetni, hogy a dömpingellenes vizsgálatban szolgáltatott adatok nem megbízhatóak, amennyiben ezen adatok semmilyen kapcsolatban sem állnak az említett csalásokkal. Egyébiránt a megtámadott ítélet 169. pontjában a Törvényszék az egyik olasz társaság egyik ügyvezetőjének szabálytalan könyvelésért történt elítélésére vonatkozó évrre adott válaszként megállapította, hogy a szóban forgó tények a vizsgálat időszakát több évvel megelőző időszakra vonatkoznak, és nem teszik vitathatóvá a dömpingellenes vizsgálat keretében szolgáltatott adatok megbízhatóságát.

116. Továbbá, különösen a Brosmann Footwearnek és társainak azon állítását illetően, hogy két olasz társaság feltételezetten hamis adatokat szolgáltatott, a Törvényszék a megtámadott ítélet 173. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy ezek csak akkor tekinthetők relevánsnak, ha az említett adatok megkérdőjelezhetik a Tanács által a közösségi gazdasági ágazatot ért kár fennállásának megállapítása végett figyelembe vett (makro- és mikroökonómiai) tényezőket.

117. Azon hatás vizsgálatára áttérve, amelyet a szóban forgó adatok gyakorolhattak a makroökonómiai kár mutatóira, a Törvényszék a megtámadott ítélet 174–176. pontjában elutasította a Brosmann Footwear és társai érveit. Különösen a két olasz társaság által elkövetett csalásokra történő hivatkozást illetően, amely új berendezések vételére nyújtott állami támogatások harmadik országban felállított berendezések vételére történő felhasználásában állt, a Törvényszék a megtámadott ítélet 176. pontjában megállapította, hogy még amennyiben ezen állítás bizonyítást is nyerne, e körülmény csak negatív hatást gyakorolhat a közösségi belső piacon történt befektetések tényleges szintjére, megerősítve ekképpen a Tanács erre vonatkozó következtetéseit.

118. Ezen adatoknak a mikroökonómiai károk mutatóira gyakorolt, a megtámadott ítélet 178. és 179. pontjában vizsgált hatását illetően a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy még azt feltételezve is, hogy a két olasz társaság által szolgáltatott adatok hatással lehettek a bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik átlagos eladási árára az Unióban, az átlagos eladási ár kritériuma önmagában nem meghatározó tényező. Ugyanis még azt feltételezve is, hogy ezen ár valójában magasabb szintű volt, ez nem elegendő a Tanácsnak a pénzforgalmi mutatókra, a nyereségességre, a beruházások megtérülésére, a tőkeszerzési képességre és a befektetésekre vonatkozó következtetéseit megkérdőjelezésére, amelyek mind a közösségi gazdasági ágazat helyzetének jelentős romlását mutatták.

2. A felek érvei

119. A Brosmann Footwear és társai elsősorban azt állítják, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el, és elferdítette a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 179. pontjában, a mikroökonómiai károk mutatóit illetően megállapította, hogy a bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik átlagos eladási árának magasabb szintje nem kérdőjelezheti meg a Tanácsnak a pénzforgalmi mutatókra, a nyereségességre, a beruházások megtérülésére, a tőkeszerzési képességre és a befektetésekre vonatkozó következtetéseit. Véleményük szerint a lábbelik magasabb eladási ára szükségszerűen pozitív hatással van ezen tényezők mindegyikére, és ez elsősorban nagyobb haszonkulcshoz és élénkebb pénzforgalomhoz vezet. Hasonlóképpen a makroökonómiai kár mutatóit illetően a Brosmann Footwear és társai egyfelől arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék arra szorítkozott, hogy a Tanács értékelésére utaljon, és nem vette figyelembe az olasz társaságoknak a Brosmann Footwear és társai által hivatkozott elítélését hamis könyvelés és hamis számlák kibocsátása okán, amiből az következett, hogy a Bizottság nem bízhatott a szóban forgó társaságok által közölt információk pontosságában. Másfelől arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 176. pontjában nem ismerte fel a csalásoknak a beruházások tendenciájára gyakorolt kétségtelen hatását, amely abban állt, hogy jelentősen eltúlozta a vizsgálat időszaka alatt tapasztalható hanyatlást.

120. Másodsorban a Brosmann Footwear és társai azt állítják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben jogban való tévedést követett el, amikor nem ellenőrizte, hogy az intézmények gondosan és pártatlanul vizsgálták-e meg azokat az információkat, amelyeket a vizsgálatban együttműködő olasz társaságok csalárd magatartását illetően hoztak a tudomásukra.

121. Harmadsorban a Brosmann Footwear és társai arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el, amikor a megtámadott ítélet 182. pontjában megállapította, hogy a Tanács eleget tett indokolási kötelezettségének.

122. A Tanács azt állítja, hogy a jelen fellebbezési jogalap részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan. A Bizottság támogatja ezt az álláspontot.

3. Elemzés

123. Úgy vélem, hogy ezt a jogalapot részben elfogadhatatlannak, részben pedig megalapozatlannak kell minősíteni.

124. Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a Bíróság fellebbezés keretében ténymegállapítást nem tehet, illetve főszabály szerint a Törvényszék által e tények alátámasztásaként elfogadott bizonyítékok megvizsgálására sem jogosult. Amennyiben ugyanis a bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket, és a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek.¹¹

125. A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy kifogásai első csoportjában, amelyek egyrészt az általuk hivatkozott olasz társaságok által feltételezetten elkövetett csalásoknak a makroökonómiai kár mutatóira gyakorolt hatására, másrészt a bőr felsőrésszel rendelkező lábbeliknek az Unión belüli eladási ára emelkedésének a mikroökonómiai kár mutatóira gyakorolt hatására vonatkoznak, a Brosmann Footwear és társai azt kérik a Bíróságtól, hogy vizsgálja felül a Törvényszék által a

11 — Lásd többek között a C-419/08. P. sz., Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ügyben 2010. március 18-án hozott ítélet (EBHT 2010., I-2259. o.) 31. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

megtámadott ítélet 176. és 179. pontjában tett ténybeli megállapításokat, amire a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a fellebbezés keretében.

126. Megjegyzem, hogy a Brosmann Footwear és társai semmivel nem támasztják alá a bizonyítékoknak a megtámadott ítélet ugyanezen pontjait kifogásolhatóvá tévő feltételezett elferdítését. Márpedig az nem vitatott, hogy az ilyen elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése.¹²

127. Továbbá a Brosmann Footwear és társai állításával ellentétben távol attól, hogy a makroökonómiai kár mutatóit illetően a Tanács értékelésére utalt volna vissza, a Törvényszék megvizsgálta a hivatkozott csalásoknak és a hamis számláknak a Tanács által a célból figyelembe vett tényezőkre gyakorolt hatását, hogy megállapíthassa a kár fennállását, illetve általánosabban, azoknak a szóban forgó olasz társaságok által a dömpingellenes vizsgálat során a Bizottsággal közölt adatok megbízhatóságára gyakorolt hatását, amint ezt a megtámadott ítélet 169. és 174–176. pontja tanúsítja.

128. Következésképpen a kifogások ezen első csoportját részben elfogadhatatlannak, részben megalapozatlannak kell minősíteni.

129. Az elfogadhatatlanságra vonatkozó e megállapítást a Brosmann Footwear és társai által a jelen jogalap alátámasztására hivatkozott két másik, a megtámadott ítélet 174., 175., 178. és 181. pontja ellen irányuló kifogásra is ki kell terjeszteni, amely kifogások a bizonyítékok elferdítésére vonatkozó állításokat tartalmazzak, ezeket azonban semmiféle bizonyíték nem támasztja alá.

130. Továbbá, ami a jogalap további részét illeti, a Brosmann Footwear és társai nem róhatják fel a Törvényszéknek, hogy nem válaszolt azon érvükre, miszerint az általuk a Bizottsággal a két olasz társaság magatartását illetően közölt releváns információkat gondosan és pártatlanul kell megvizsgálni, mivel erre az évrre – tekintve, hogy ezt az elsőfokú eljárásban benyújtott válaszuk 69. pontjára utalva fejtették ki – csak késedelmesen, a szóban forgó válasz egyik mondatában hivatkoztak, amely ezenfelül másodlagosan került kifejtésre az intézményekre háruló indokolási kötelezettség keretében.

131. Mindenesetre a megtámadott ítéletből az következik, hogy ahelyett, hogy megkérdőjelezte volna a Brosmann Footwear és társai által a Bizottsággal közölt, a Brosmann Footwear és társai által hivatkozott két olasz társaság magatartására vonatkozó információk tartalmának ténylegességét, a Törvényszék azon hatást vizsgálta, amelyet ezen információk gyakorolhattak – feltéve, ha bizonyítást nyernek – a közösségi gazdasági ágazatot ért kárnak a Tanács által végzett értékelésére. A Brosmann Footwear és társai érveléséről érdemben döntve, és megállapítva, hogy a szóban forgó társaságok nem voltak relevánsak a közösségi gazdasági ágazatot ért jelentős kár fennállására vonatkozó következtetés tekintetében, a Törvényszék ugyan hallgatólagosan, de szükségszerűen határozott az intézmények azon kötelezettségéről, hogy valamennyi ügy „releváns elemét gondosan és pártatlanul” kell megvizsgálniuk, nemleges választ adva. Más szóval, mivel arra a következtetésre jutott, hogy a Brosmann Footwear és társai által közölt adatok irrelevánsak, a Törvényszék ebből hallgatólagosan arra a következtetésre jutott, hogy az intézmények egyáltalán nem voltak kötelesek megvizsgálni ezeket.

132. Ebből következik, hogy a Brosmann Footwear és társai által hivatkozott második kifogást – még ha elfogadható is – mint megalapozatlant el kell utasítani.

133. Végül a harmadik kifogás keretében hivatkozott, a megtámadott ítélet 181. pontjában elkövetett jogban való tévedést illetően, amelyet a Brosmann Footwear és társai továbbra sem bizonyítottak, a Törvényszék joggal szorítkozott annak megállapítására, hogy a Tanács a végleges rendeletben egyértelműen kifejtette azokat az indokokat, amelyek miatt úgy ítélte meg, hogy a közösségi gazdasági ágazatot jelentős kár érte.

12 — Lásd a fent hivatkozott Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélet 32. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

134. Mindenesetre, mivel a Brosmann Footwear és társai által a Bizottsággal közölt, vitatott adatok tekintetében megállapította, hogy ezek semmiféle hatással nem bírnak a kár mutatóira, és következésképpen irrelevánsak a közösségi gazdasági ágazatot ért hivatkozott kár értékelését illetően, a Törvényszék joggal jutott arra a következtetésre, hogy a Tanácsnak nem kellett egyedileg indokolnia azt az okot, amiért ezeket az adatokat nem vette figyelembe ebben a vonatkozásban.

135. A fenti megfontolásokra figyelemmel a negyedik fellebbezési jogalap elutasítását javaslom.

D – A jogban való tévedésen, valamint a dömping és a közösségi gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggés értékelésére vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapuló ötödik jogalapról

1. A felek érvei

136. A Brosmann Footwear és társai arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék jogban való tévedést követett el, és elferdítette a közösségi gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggés értékelésére vonatkozó bizonyítékokat is az alaprendelet 3. cikkének megsértésével. Kifogásaik két csoportra oszthatók.

137. Egyfelől a Törvényszék nem ismerte el a közösségi gazdasági ágazat versenyképességének hiányát mint az elsődleges olyan tényezőt, amely ennek kárt okozott, a Kínából származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalától függetlenül. A Törvényszék ugyanis elhallgatta azt, a végleges rendelet több preambulumbekzdésében is hivatkozott tény, hogy a közösségi gazdasági ágazat az utóbbi tizenöt évben soha nem ért el ésszerű hasznót, és azt a tény is elhallgatta, hogy ezen gazdasági ágazat piacrészeinek folyamatos hosszú távú elvesztése a gyártás Unión belüli versenyképessége viszonylagos hiányának tudható be. A versenyképesség e hiányát a közösségi gazdasági ágazat exportjának csökkenése is megerősíti.

138. Másfelől a Brosmann Footwear és társai azt róják fel a Törvényszéknek, hogy nem vette figyelembe azt a tény, hogy a kínai exportáló gyártók árának további csökkenése a termékválaszték módosításával magyarázható, 2002-t követően, a kontingensek eltörlésével együtt. A termékválaszték e módosítása magyarázza, hogy a Kínából származó exportok egységes átlagára erőteljesebben csökkent, mint a más harmadik országokból származó exportok ára. Ezt azt érvelést, bár erre az első fokú eljárásban hivatkoztak, a Törvényszék magyarázat nélkül elutasította, és megsértette határozatainak indokolására vonatkozó kötelezettségét is.

139. A Tanács azt javasolja, hogy a jogalap kerüljön elutasításra, mivel az részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

2. Elemzés

140. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 190. pontjában helyesen állapította meg, a közösségi gazdasági ágazatot ért kár meghatározásakor a Tanács és a Bizottság köteles megvizsgálni, hogy az általuk figyelembe venni szándékozott kár ténylegesen a dömpingelt behozatalból ered-e, valamint figyelmen kívül kell hagyniuk minden egyéb tényezőből eredő kárt, különösen az uniós gyártók saját magatartása által okozott kárt.¹³ E kötelezettség ugyanis az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdéséből következik.

141. A jelen ügyben nem vitatott, hogy – a hivatkozott cikkel összhangban – az intézmények ténylegesen megvizsgálták a közösségi gazdasági ágazatot ért kár és a Kínából származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatala közötti okozati összefüggést.

¹³ — Lásd e tekintetében a C-535/06. P. sz., Moser Baer India kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet (EBHT 2009., I-7051. o.) 87. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

142. Az sem vitatott, hogy következtetések megalapozottságát a Törvényszék megvizsgálta a megtámadott ítélet 192–200. pontjában a Brosmann Footwear és társai által az első fokú eljárásban előterjesztett azon érveléssel kapcsolatban, miszerint lényegében a közösségi gazdasági ágazat rossz exporteredményeit, az egyéb harmadik országokból származó importot és a vámkontingensek rendszerének 2005 első negyedévétől kezdődően való eltörlését figyelembe kellett volna venni az okozati összefüggés megfelelő meghatározásakor, illetve ezek olyan jellegűek voltak, hogy megszüntették ezen összefüggést.

143. A Brosmann Footwear és társai viszont először is azt róják fel a Törvényszéknek, hogy elferdítette a bizonyítékokat, amikor nem ismerte el, hogy az uniós gazdasági ágazat versenyképességének hiánya képezi az elsődleges tényezőt az ezen ágazatot ért kár bekövetkezésében. Állításukat három olyan bizonyítékkal támasztják alá, amelyet a Törvényszék állítólag nem vett figyelembe.

144. Függetlenül attól a körülménytől, hogy egyfelől e három bizonyíték közül kettőt nem hoztak fel az elsőfokú eljárásban, a harmadik pedig nem módosíthatta a Törvényszék értékelését, mivel – amint azt a Brosmann Footwear és társai is hallgatólagosan elismerik – ezt már figyelembe vette a Tanács a végleges rendeletben¹⁴, és másfelől a bizonyítékok állítólagos elferdítése nem derül ki nyilvánvalóan az ügy irataiból, a Tanácshoz hasonlóan úgy vélem, hogy a „versenyképesség hiánya” nem minősül az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése szerinti egyéb tényezőnek.

145. Ez az általános kifejezés ugyanis valójában nem más, mint olyan tényezők eredője, mint a magas termelési költségek, a beruházások hiánya, az elégtelen termelékenység, a rossz exporteredmények, amely tényezőket felsorolja az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése, vagy amelyeket egyébiránt az intézmények e rendelkezés alapján figyelembe vehetnek.

146. E körülmények között a Törvényszék a Brosmann Footwearnek és társainak az első fokú eljárásban kifejezetten előadott érvelésére adott válaszként a megtámadott ítélet 192. pontjában joggal vizsgálta meg, hogy az uniós gazdasági ágazat állítólagos rossz eredményei – mint az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésében felsorolt egyéb tényező – alkalmasak voltak-e arra, hogy jelentős kárt okozzanak az uniós gazdasági ágazatnak.

147. Másodsorban azon állítást illetően, miszerint a Törvényszék nem határozott a kínai exportáló gyártók árainak a termékválaszték 2002-t követő módosítása okán bekövetkezett további csökkenéséről, meg kell állapítani, hogy ezen állításra ebben az értelemben nem hivatkoztak az elsőfokú eljárásban. Amint az a fellebbezés 106. pontjából is következik, a Brosmann Footwear és társai a Törvényszék előtt ugyanis arra hivatkoztak, hogy a szóban forgó árcsökkenés a termékválasztéknak a kontingensek eltörlését követő módosításának volt köszönhető, 2005 januárjától, és nem 2002-től. A Brosmann Footwear és társai tehát már nem róhatják fel a Törvényszéknek, hogy nem határozott ezen érvelésről.

148. Mindenesetre az ügy érdemét illetően úgy vélem, hogy semmi nem kötelezi az intézményeket arra, hogy a dömpingellenes vizsgálat keretében a dömping tárgyat képező, az Unióba behozott termékek további árcsökkenésének okát kutassák.

149. Következésképpen a harmadik fellebbezési jogalap, valamint az egész fellebbezés elutasítását javaslom.

14 — Lásd a jelen indítvány 137. pontját.

V – A költségekről

150. Az eljárási szabályzat 122. cikkének 1. §-a alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Az említett eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Brosmann Footweart és társait, mivel véleményem szerint jogalapjaik tekintetében pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

VI – Véggövetkeztetések

151. A fenti megfontolások fényében azt javasom a Bíróságnak, hogy a következőképpen határozzon:

- „1. A fellebbezést elutasítja.
2. A Brosmann Footwear (HK) Ltd-t, a Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd-t, a Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd-t és a Risen Footwear (HK) Co. Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.”